

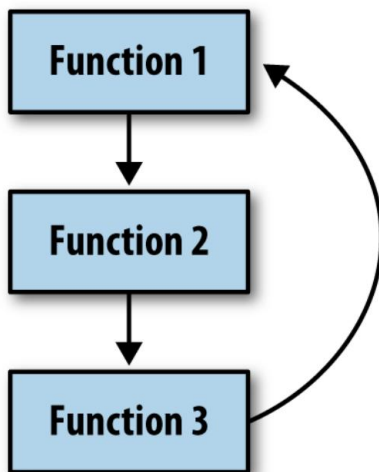
בלוקים חוזרים

אם יש משהו שמחשבים אוטומטיים, זה לחזור על דברים - כמו ילדים קטנים, הם אף פעם לא מתעייפים מחזרות. הם גם מהירים מאוד ויכולים לעשות דברים כמו לעבד את כל רשימת החברים שלך בפייסבוק במיקרו-שנייה.

בפרק זה תלמדו כיצד לתכנת חזרות עם בלוקים חוזרים מיוחדים במקום להעתיק ולהדביק את אותם בלוקים שוב ושוב. תלמד כיצד לשלוח הודעת SMS לכלל מספר טלפון ברשימה וכיצד להוסיף רשימה של מספרים. תלמד גם שחסימות חזרות יכולות לפשט אפליקציה משמעותית.

שליטה בביצוע אפליקציה: הסתעפות ובלולאה

בפרקים הקודמים, למדת שאתה להגדיר התנהגות של אפליקציה עם קבוצה של מטפלי אירועים - אירועים והפונקציות שצריכות להיות להורג בתגובה. למדת גם שהתגובה לאירוע היא לרוב לא רצף ליניארי של פונקציות ויכולה להכיל בלוקים שמתבצעים רק בתנאים מסוימים.

בלוקים חוזרים הם הדרך השנייה שבה an האפליקציה מתנהגת בצורה לא ליניארית. ממש כאילו ועוד אם בלוקים מאפשרים לתוכנית להסתעף, בלוקים חוזרים מאפשרים לתוכנית להסתעף; כלומר, לבצע קבוצה של פונקציות ואז לקפוץ בחזרה למעלה בקוד ולעשות זאת שוב, כפי שמוצג באיור 20-1. כאשר אפליקציה מופעלת, מונה תוכנית הפועל מתחת למכסה המנוע של האפליקציה עוקב אחר הפעולה הבאה שתתבצע. עד כה, בדקתם אפליקציות שבהן מונה התוכניות מתחיל בראש מטפל באירועים ו(בתנאי)

איור 20-2. בלוקים חוזרים גורמים לתוכנית לעבור לולאה

הפונקציות מתחיל בראש

מבצע פעולות מלמעלה למטה. עם בלוקים חוזרים, מונה התוכנית מתגבש בלולאות, ומבצע ברציפות את אותן פעולות.

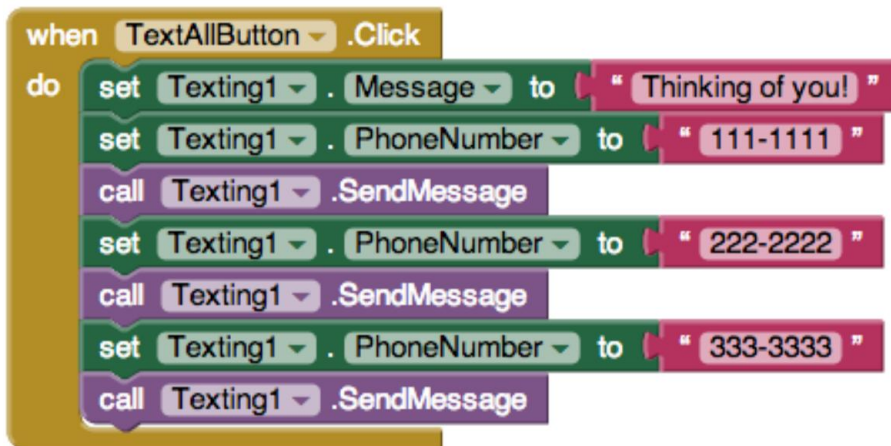
App Inventor מספק מספר בלוקים חוזרים, כולל עבור כל זמן, בהם נתמקד בפרק זה. `foreach` משמש לציון פונקציות שיש לבצע בכל פריט ברשימה. אז אם יש לך רשימה של מספרי טלפון, אתה יכול לציון שיש לשלוח טקסט לכל מספר ברשימה.

בלוק ה- `while` הוא כללי יותר מאשר עבור כל אחד מהם. עם זה, אתה יכול לתכנת בלוקים שחוזרים כל הזמן עד שמצב שרירותי כלשהו משתנה. אתה יכול להשתמש בלוקים בעוד כדי לחשב נוסחאות מתמטיות כגון הוספת חמספרים הראשונים או חישוב הפקטוריאלי של חאתה. יכול גם להשתמש בזמן כאשר אתה צריך לעבד שתי רשימות בו זמנית; עבור כל תהליכים רק רשימה בודדת בכל פעם.

איטרציה של פונקציות ברשימה עם עבור כל אחת

פרק 18 מדגים אפליקציה שמתקשרת באופן אקראי למספר טלפון אחד ברשימה. התקשרות אקראית לחבר אחד עשויה להצליח לפעמים, אבל אם יש לך חברים כמו שלי, הם לא תמיד עונים. אסטרטגיה שונה תהיה לשלוח "חושב עליך!" שלח הודעה לכל החברים שלך וראה מי מגיב ראשון (או הכי מקסים!).

אחת הדרכים ליישם אפליקציה כזו היא פשוט להעתיק את הבלוקים לשליחת טקסט לסינגל מספר ולאחר מכן הדבק אותם עבור כל חבר שאליו תרצה לשלוח הודעת טקסט, כפי שמוצג באיור 20-2.

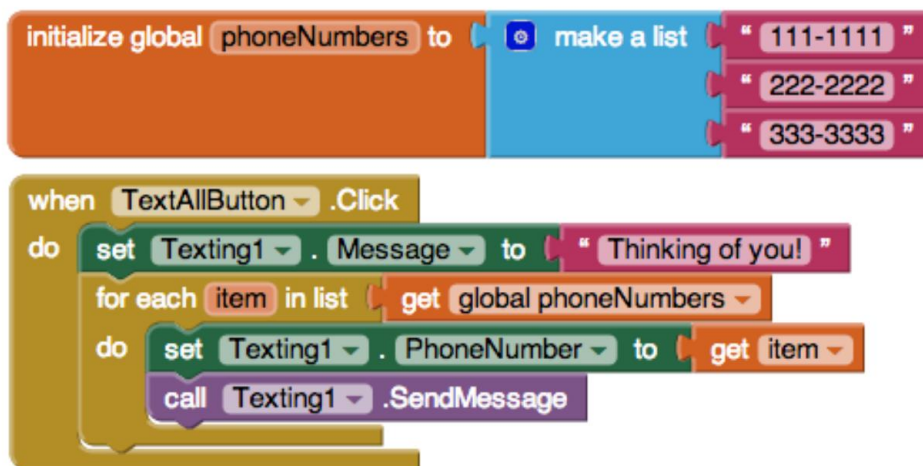

איור 20-3. העתקה והדבקה של הבלוקים עבור כל מספר טלפון שיש לשלוח לו הודעת טקסט

שיטת העתקה-הדבקה מסוג "כוח אכזרי" היא `fine` אם יש לך רק כמה בלוקים לחזור עליהם. אבל, אם אתה מתמודד עם כמויות גדולות של נתונים או נתונים שישתנו, אתה לא

רוצה לשנות את האפליקציה שלך בשיטת העתק-הדבק בכל פעם שאתה מוסיף או מסיר מספר טלפון מהרשימה שלך.

עבור כל בלוק מספק פתרון טוב יותר. אתה מגדיר משתנה `phoneNumbers` עם כל המספרים ולאחר מכן עטפו `עבור כל בלוק` סביב עותק בודד של הבלוקים שברצונכם לבצע. איור 20-3 מציג את הפתרון עבור כל הודעות טקסט קבוצה.

איור 20-4. שימוש ב- `עבור כל בלוק` כדי לבצע את אותם בלוקים עבור כל פריט ברשימה

אתה יכול לקרוא את הקוד הזה בתור, "עבור כל פריט (מספר טלפון) ברשימה מספרי טלפון, הגדר את מספר הטלפון של אובייקט הטקסט לפריט ושלח את הודעת הטקסט." בחלק העליון של `עבור כל בלוק`, אתה מציין את הרשימה שתעבוד. לבלוק יש גם משתנה מציין מיקום שמגיע עם עבור כל אחד. כברירת מחדל, מציין מיקום זה נקרא "פריט". אתה יכול להשאיר אותו כך או לשנות את שמו. משתנה זה מייצג את הפריט הנוכחי המעובד ברשימה.

אם רשימה כוללת שלושה פריטים, הבלוקים הפנימיים יבוצעו שלוש פעמים. אומרים שהבלוקים הפנימיים כפופים, או מקוננים בתוך, עבור כל בלוק. אנו אומרים שמונה התוכנית "מתגלגל" בחזרה כשהוא מגיע לבלוק התחתון בתוך

לכל אחד.

מבט מקרוב על לולאה

הבה נבחן את המכניקה של כל בלוקים בפירוט, מכיוון שהבנת לולאות היא בסיסית לתכנות. כאשר המשתמש מקיש על `TextAllButton` ועל

מופעל מטפל באירועים, הפעולה הראשונה שבוצעה היא הגדר `1.Message.Texting` לחסימה, מה שמגדיר את ההודעה ל"חושב עליו!" בלוק זה מבוצע פעם אחת בלבד. לאחר מכן מתחיל עבור כל בלוק. לפני ביצוע הבלוקים המקוננים של `a` עבור כל אחד מהם, פריט משתנה מצוין המיקום מוגדר למספר הראשון ברשימת מספרי הטלפון. (111-1111) זה קורה אוטומטית; עבור כל אחד משחררים אותו מהצורך להתקשר ידנית לפריט בחר רשימה. לאחר שהפריט הראשון נבחר לפריט המשתנה, הבלוקים בתוך עבור כל אחד מבוצעים בפעם הראשונה. ה

מאפיין `SMS1.PhoneNumber` מוגדר לערך של פריט (111-1111) וההודעה נשלחת.

לאחר הגעה לבלוק האחרון בתוך `a` עבור כל אחד (גוש `), Texting.SendMessage` האפליקציה "נכנסת" חזרה לראש ה- `for` כל אחד ומכניסה אוטומטית את הפריט הבא ברשימה (222-2222) לפריט המשתנה. לאחר מכן חוזרות על שתי הפעולות בתוך עבור כל אחת, ושולחות את ה"חושב עליו!" טקסט למספר. 222-2222 לאחר מכן, האפליקציה חוזרת שוב ללולאה ומגדירה את הפריט לפריט האחרון ברשימה. (333-3333) הפעולות חוזרות על עצמן בפעם השלישית, שליחת הטקסט השלישי.

מכיוון שהפריט הסופי ברשימה עבר עיבוד, ה- עבור כל לולאה נעצר ב- הנקודה הזו. בשפת תכנות, אנו אומרים שהבקרה "קופצת" מחוץ ללולאה, מה שאומר שמונה התוכניות ממשיך להתמודד עם הבלוקים שמתחת לכל אחד. בדוגמה זו, אין בלוקים מתחתיו, כך שהמטפל באירוע מסתיים.

כתיבת קוד בר תחזוקה

למשתמש של האפליקציה, עבור כל פתרון שתואר זה עתה מתנהג בדיוק כמו שיטת "הכוח האכזרי" של העתקה ולאחר מכן הדבקת בלוקים להודעות טקסט. מנקודת מבט של מתכנת, לעומת זאת, הפתרון לכל פתרון ניתן לתחזוקה וניתן להשתמש בו גם אם הנתונים (רשימת הטלפונים) מוזנים באופן דינמי.

תוכנה הניתנת לתחזוקה היא תוכנה שניתן לשנות בקלות מבלי להכניס באגים. עם הפתרון עבור כל אחד, אתה יכול לשנות את רשימת החברים שנשלחו להם טקסטים על ידי שינוי רק במשתנה הרשימה - אינך צריך לשנות את ההיגיון של התוכנית שלך (מטפל באירועים) כלל. הפוך זאת לשיטת `brute-force` המחייבת אותך להוסיף בלוקים חדשים במטפל האירוע כאשר חבר חדש נוסף.

בכל פעם שאתה משנה את ההיגיון של תוכנית, אתה מסתכן בהחדרת באגים. לא פחות חשוב, עבור כל פתרון יעבוד גם אם רשימת הטלפונים הייתה דינמית; כלומר, כזה שבו משתמש הקצה יכול להוסיף מספרים לרשימה. בניגוד לדוגמה שלנו, שיש לה שלושה מספרי טלפון מסוימים הרשומים בקוד, רוב האפליקציות עובדות עם נתונים דינמיים שמגיעים ממשתמש הקצה או ממקור אחר. אם עיצבת מחדש את האפליקציה הזו כך שמשמש הקצה יוכל להזין את מספרי הטלפון, תצטרך להשתמש ב- `a` עבור כל פתרון, מכיוון שכאשר אתה כותב את התוכנית, אתה לא יודע אילו מספרים לשים בפתרון `brute-force`.

שימוש עבור כל אחד כדי להציג רשימה

כאשר אתה רוצה להציג את הפריטים של רשימה בטלפון, אתה יכול לחבר את הרשימה למאפיין הטקסט של תווית, כפי שמוצג באיור 20-4.

איור 20-5. הדרך הפשוטה להציג רשימה היא לחבר אותה ישירות לתווית

כאשר אתה מחבר רשימה ישירות למאפיין טקסט של תווית, פריטי הרשימה מוצגים בתווית כשורה אחת של טקסט, מופרדים ברווחים ומוכללים בסוגריים: (111-1111 222-2222 333-3333)

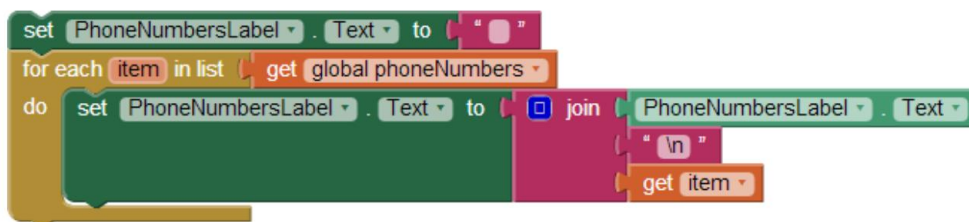
המספרים עשויים להשתרע על יותר משורה אחת או לא, תלוי כמה יש. המשתמש יכול לראות את הנתונים ואולי להבין שזו רשימה של מספרי טלפון, אבל זה לא מאוד אלגנטי. פריטי רשימה מוצגים בדרך כלל בשורות נפרדות או עם פסיקים המפרידים ביניהם.

כדי להציג רשימה כמו שצריך, אתה צריך בלוקים שהופכים כל פריט רשימה ליחיד ערך טקסט עם העיצוב הרצוי. אובייקטי טקסט מורכבים בדרך כלל מאותיות, ספרות וסימני פיסוק. עם זאת, טקסט יכול גם לאחסן תווי בקרה מיוחדים, שאינם ממפים לתו שאתה יכול לראות. כרטיסייה, למשל, מסומנת ב-t. (למידע נוסף על תווי בקרה, עיין בתקן Unicode <http://www.unicode.org/standard/standard.html>.) לייצוג טקסט בכתובת

ברשימת מספרי הטלפון שלנו, אנו רוצים תו חדש, המסומן ב-\n. כאשר חלופה בגוש טקסט, זה אומר "עבור לשורה הבאה לפני שתציג את הפריט הבא." לפיכך, אובייקט הטקסט "111-1111\n222-2222\n333-3333" יופיע כ:

```
111-1111
222-2222
333-3333
```

כדי לבנות אובייקט טקסט כזה, אנו משתמשים ב-a עבור כל בלוק ו"מעבדים" כל פריט על ידי הוספתו יחד עם תו חדש למאפיין PhoneNumbersLabel.Text, כפי שמוצג באיור 20-5.

איור A. 20-6. עבור כל בלוק המשמש להצגת רשימה עם פריטים בשורות נפרדות

314פרק: 20בלוקים חוזרים

בואו נתחקה אחר הבלוקים כדי לראות איך הם עובדים. כפי שנדון בפרק 15, מעקב מראה כיצד כל משתנה או תכונה משתנה עם ביצוע הבלוקים. עם `a` עבור כל אחד, אנו רואים את הערכים לאחר כל איטרציה; כלומר, בכל פעם שהתוכנית עוברת את עבור כל לולאה.

לפני כל אחד, `PhoneNumbersLabel` מאותחל לטקסט הריק. כאשר עבור כל אחד מתחיל, האפליקציה ממקמת אוטומטית את הפריט הראשון ברשימה (111-1111) בפריט המשתנה של מציין המיקום. הבלוקים של כל אחד לאחר מכן מצטרפים עם `PhoneNumbersLabel.Text` (הטקסט הריק), חלופית, ומגדירים את התוצאה ל- `PhoneNumbersLabel.Text` לפיכך, לאחר האיטרציה הראשונה של ה- עבור כל אחד מהם, המשתנים הרלוונטיים מאחסנים את הערכים המוצגים בטבלה 20-1.

טבלה 20-1. הערכים לאחר האיטרציה הראשונה

פריט	PhoneNumbersLabel.Text
111-1111	111-1111

מכיוון שהגענו לתחתית של כל אחד, לולאות בקרה מגובות, ו הפריט הבא ברשימה (222-2222) מוכנס לפריט המשתנה. כאשר הבלוקים הפנימיים חוזרים על עצמם, הטקסט משרשר את הערך של (111-1111) `PhoneNumbersLabel.Text` עם, חלופית, לאחר מכן עם פריט, שהוא כעת 222-2222. לאחר האיטרציה השנייה הזו, המשתנים מאחסנים את הערכים המוצגים בטבלה 20-2.

טבלה 20-2. הערכים לאחר האיטרציה השנייה

פריט	PhoneNumbersLabel.Text
222-2222	111-1111222-2222

לאחר מכן, הפריט השלישי ברשימה ממוקם בפריט, והגוש הפנימי חוזר על עצמו א פעם שלישית. הערך הסופי של המשתנים, לאחר איטרציה אחרונה זו, מוצג ב טבלה 20-3.

טבלה 20-3. ערכי המשתנים לאחר האיטרציה הסופית

פריט	PhoneNumbersLabel.Text
333-3333	111-1111222-2222333-3333

לכן, לאחר כל איטרציה, התווית הופכת גדולה יותר ומכילה עוד מספר טלפון אחד (ועוד שורה חדשה אחת). בסוף הערך עבור כל אחד, PhoneNumbersLabel.Text מוגדר כך שהמספרים יופיעו כדלקמן: 111-1111

222-2222

333-3333

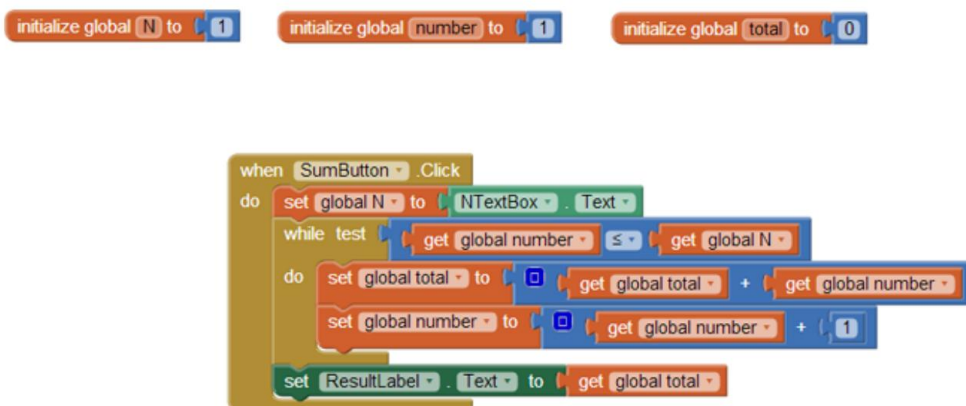
בלוק while-do

בלוק ה- while-do הוא קצת יותר מסובך לשימוש מאשר עבור כל אחד. היתרון של בלוק ה- do while-סטמון בכליותו: עבור כל חזרה על רשימה, אבל בעוד יכול לחזור כל עוד כל תנאי שרירותי הוא נכון.

כפי שלמדנו בפרק 18, תנאי בודק משהו ומחזיר ערך של נכון או לא נכון. בלוקים while-do כוללים מבחן מותנה, בדיוק כמו אם בלוקים. אם הבדיקה של זמן מה מוערכת כאמיתית, האפליקציה מבצעת את החסימות הפנימיות, ולאחר מכן חוזרת בלולאה ובודקת מחדש את הבדיקה. כל עוד הבדיקה מוערכת כנכונה, הבלוקים הפנימיים חוזרים על עצמם. כאשר הבדיקה מוערכת כ-false, ה-aפליקציה יוצאת מהלולאה (כמו שראינו עם עבור כל בלוק) וממשיכה עם הבלוקים מתחת ל- while-do.

שימוש while-do בכדי לחשב נוסחה

הנה דוגמה לבלוק while-do שחוזר על פעולות. מה לדעתך עושים הבלוקים באיור 20-6? אחת לגלות זאת היא לעקוב אחר כל בלוק (ראה פרק 15 למידע נוסף על מעקב), מעקב אחר הערך של כל משתנה תוך כדי תנועה.

איור 20-7. האם אתה יכול להבין מה הבלוקים האלה עושים?

פרק 316: 20 בלוקים חוזרים

הבלוקים בתוך לולאת while-do יחזרו על עצמם בעוד שמספר המשתנה קטן או שווה למשתנה N. עבור אפליקציה זו, N מוגדר למספר שמשמש הקצה מקליד בתיבת טקסט (NTextBox). שהשתמש מקליד 3. המשתנים של האפליקציה יראו כמו טבלה 4-20 כאשר תגיע לראשונה לבלוק ה- while-do .

טבלה 4-20 ערכי משתנים כאשר תגיעו לראשונה ל-while-do

מספר	N סך הכל	
3		

הבלוק while-do בודק קודם את התנאי: האם מספר קטן או שווה ל-N? בפעם הראשונה ששואלים שאלה זו, הבדיקה נכונה, ולכן הבלוקים המקוננים בתוך בלוק while-do מבוצעים. סך מוגדר לעצמו (0) פלוס מספר (1), והמספר מוגדל. לאחר האיטרציה הראשונה של הבלוקים בתוך ה- while-do, הערכים הם כמפורט בטבלה 5-20.

טבלה 5-20 ערכי המשתנים לאחר האיטרציה הראשונה של הבלוקים בתוך בלוק while

מספר	N סך הכל	
1	3	2

באיטרציה השנייה, הבדיקה "N רפסמ"עדיין נכונה, (3) כך שהבלוקים הפנימיים מוצאים להורג שוב. סך מוגדר לעצמו (1) פלוס מספר (2). מספר מוגדל. כאשר איטרציה שנייה זו מסתיימת, המשתנים מכילים את הערכים המפורטים בטבלה 6-20.

טבלה 6-20 ערכי המשתנים לאחר האיטרציה השנייה

מספר	N סך הכל	
3	3	3

האפליקציה חוזרת שוב ללולאה ובודקת את המצב. שוב, זה נכון, (3) אז הבלוקים מבוצעים בפעם השלישית. כעת, הסכום מוגדר לעצמו (3) בתוספת מספר (3) כך שהוא הופך ל-6. מספר מוגדל ל-4, כפי שמוצג בטבלה 7-20.

טבלה 7-20 הערכים לאחר האיטרציה השלישית

מספר	N סך הכל	
6	4	3

לאחר איטרציה שלישית זו, האפליקציה חוזרת שוב פעם אחת לראש הזמן לעשות. כאשר הבדיקה "N רפסמ" פועלת הפעם, היא בודקת 3, אשר מוערכת לשווה. לפיכך, הבלוקים המקוננים של while-do אינם מבוצעים שוב, ומטפל האירועים משלים.

אז מה עשו הבלוקים האלה? הם ביצעו את אחת הפעולות המתמטיות הבסיסיות ביותר: ספירת מספרים. לא משנה מה המספר שהמשתמש יקליד, האפליקציה תדווח על סכום המספרים 1..N. כאשר N הוא המספר שהוזן. בדוגמה זו, N הוא 3, כך שהאפליקציה הגיעה עם סך של 6. $1+2+3=6$ המשתמש היה מקליד 4, האפליקציה הייתה מחשבת 10.

סיכום

מחשבים טובים בלחזור על אותה פונקציה שוב ושוב. חשבו על כל חשבונות הבנק שמעובדים לצבירת ריבית, כל הציונים המעובדים לחישוב ממוצעי הציונים של התלמידים, ועוד אינספור דוגמאות יומיומיות שעבורן מחשבים משתמשים בחזרה כדי לבצע משימה.

פרק זה חקר שניים מהבלוקים החוזרים של App Inventor עבור כל בלוק מחיל קבוצה של פונקציות על כל רכיב ברשימה. על ידי שימוש בו, אתה יכול לעצב קוד עיבוד שעובד על רשימה מופשטת במקום נתונים קונקרטיים. קוד כזה ניתן לתחזוקה יותר; ואם הנתונים שיש לעבד הם דינמיים, זה נדרש.

בהשוואה לכל אחד, while-do הוא כללי יותר: אתה יכול להשתמש בו כדי לעבד רשימה, אבל אתה יכול להשתמש בו גם לעיבוד סינכרוני של שתי רשימות או לחשב נוסחה. עם while-do החסימות הפנימיות מבוצעות ברציפות כל עוד מצב מסוים נכון. לאחר ביצוע החסימות בתוך הזמן, לולאות בקרה מגובות ומצב הבדיקה נוסה שוב. רק כאשר הבדיקה מוערכת false-כמסתיים בלוק ה- while-do.

